

& Mvajnun kaj Nandar:

< Ripete 43 sed rekante 33 el 85 batoj por strofo, entute 1870 paŝoj dum 21 minutoj. Popolan fabelon el Burmo (Birmujo) poemigis Julio Baghy (Ĉielarko, Tenerife 1966). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:85> (

/(LaLa LaTi dodo TiLa; dodo TiLa MiMi ReDo; LaLa LaTi dodo TiLa; dodo TiMi FiSi La La; mimi redo mimi redo; mimi miMi FiSi La La;)×2

(#Rekantaĵe: LaLa LaTi do mi; miimimi mire doTi LaSo; TiTi Tido re fa; mimi mire do; TiTi Tido re fa; fafa mire doTi LaLa Ti; LaLa LaTi do mi; miimimi miMi FiSi La La)

)×22)+

(&Strofoj:

,&1:

'1 /En ĝangalo muĝe bruis ; la plantaro pompe bunta, ; tra kaskadoj lante fluis ; akvo larĝa kaj profunda... (': Morne regis maltrankvilo.) (:; Morne regis maltrankvilo. ;) En la denso de l' lianoj; ĉasi tigro ŝtele paŝis, ; inter branĉoj sen rikano ; sin simioj treme kaŝis... (': Borde kuŝis krokodilo.) (:; Borde kuŝis krokodilo. ;)

(×: **Paŝu en la danco ; Ĉu la junuloj havos ŝancon ; por feliĉa amo ; en ĉi tiu viv'?** ; **En ĝangala dramo ; tre malcertas kia estos fin' ; Paŝu en la danco ; Ĉu la junuloj havos ŝancon?**)

'2 En ĉi loko ĉiuborde ; staris riĉa reĝkastelo; du najbaraj landoj orde, ; frate vivis sen kverelo... ; Ilin paco kune benis. .... Ve, Siriam, la reĝino, ; de popolo tre amata, ; kun infano en la sino ; dum akuŝo murde fata ; sen la nasko morte svenis. ....

'3 Sur ŝtiparo flagre flama,; kiam ŝin jam oni metis, ; – aĥ, miraklo! – kri' infana ; por la vivo rajton petis ; kaj naskiĝis – principino. .... En funebro kia ĝojo! ; Mvajnun ŝin la patro nomis. ; Tamburino kaj hobojo ; dum festeno vete sonis ; kaj abunde fluis ĝino. ....

'4 Tamen ŝi neniam loĝis ; en la patra reĝpalaco; al tombejo ŝin alkroĉis ; superstiĉ' pri vivminaco... ; Tiel diktis leĝ' morala. .... Sur ŝtipara loko ĝuste ; luksan domon oni faris; mebloj, bildoj reĝoguste ; pruvis: patra am' ne ŝparis... ; Eĉ estiĝis urbo Dalla. ....

,&2:

'5 Sur la transa riverbordo ; kuŝis lando, la najbara, ; kies estro, reĝa korto; sin decidis festprepara... ; Ili gastojn cent invitis. .... Tie, en la pompo bala, ; princo Nandar, la reĝfilo, ; ligis sin al Mvajnun pala ; per ĵurvorta korhumilo... ; Sed ŝin poste ne plu vidis. ....

'6 Lia patro tre rigore ; tiun amon pense pesis, ; superstiĉe, eĉ senkore ; ŝin renkonti malpermesis... ; Leĝon formas reĝa vorto. .... "Ĉar princino Mvajnun bela ; el la morto-ombro venis ; – kia fato, aĥ, kruela! – ; per ŝi nepre plago venis..." ; Tiel klaĉis reĝa korto. ....

'7 Princo Nandar triste vagis ; sur la bordo ĝangalrande, ; pense – transe sin imagis, ; sin torture, sin demande ; "Kiel iri al ŝi foje?" ..... Ĝuste tiam en trankvilo ; sub sunbrilo ja ripozi ; kuŝis granda krokodilo... ; (Kiu povus eĉ supozi?! ; Ĝi haltigis lin survoje.) ....

'8 "Kara mastro, mia bona, ; kiel povus mi vin servi? ; "Aĥ, Pluvnubo, mia bona, ; ĉu transiri eblus per vi ; por revidi mian karan?" ..... Nu, Pluvnubo (ĝia nomo) ; tuj malfermis sian buŝon; post minutoj sen malbono ; li atingis herbopluŝon ; transaborde la najbaran. ....

'9 "Princo Nandar, en mallumo, ; kiam lun' sin kaŝas nube, ; pretas mi por revplenumo ; sendanĝere kaj sendube". ; Jenon diris krokodilo... .... Kaj de tiam ĉiufoje, ; kiam lunon nubo kovris, ; princo Nandar jen ĉi-voje ; sendanĝere transmanovris ; en sekreto, en trankvilo. ....

'10 Princo Nandar nokte iris ; kaj revenis ĉe tagiĝo; Mvajnun bela, aĥ, sopiris ; nur pri nokta pluvnubiĝo... ; Tiel pasis tuta jaro. ....
"Mvajnun, ci, trezor' milobla, ; koromia por ci flamas!" ; "Nandar mia, ci, plej nobla, ; mi ĝistombe nur cin amas!!" ; Tiel kveris princa paro. ....

,&3:

'11 Ĉiu havas malkamikon, ; eĉ Pluvnub', la krokodilo. ; Bruna faris la intrigon, ; la virina krokodilo. ; Ŝi ĵaluze lin enviis. .... Ŝi jam iĝis, jes, centjara; kaj mastranta sorĉo-konon, ; per magio venĝprepara ; el si faris – veran homon. ; Kiel? ŝi sekreton sciis. ....

'12 Ŝi fariĝis ĉambristino; la principon tiel servis. ; Ŝi tre ruze sen animo ; per flatvortoj ĉiam vervis ; por sin al Pluvnubo venĝi. ....
"Aĥ, princino, foje provu ; de la princo tion peti, ; ke ripoze vi ja povu ; vian kapon dekstren meti. ; Amopruvo nestas en ĝi!" .....

'13 Sciis la virino aĉa, ; ke ŝi sorĉe Faton vokas ; kaj per tio, flato plaĉa, ; akcidenton ŝi provokas... ; Sed ŝi tion celis ĝuste. .... La princino, la naiva, ; ŝiajn vortojn bonaj kredis ; kaj ĉe l' princo kissoifa por deziro sia pledis, ; kiam ŝin li prenis bruste. ....

'14 "Mia kara, peton havas ; mia koro cin amanta, ; nur peteton, sed ĝi gravas; tio pruvos, kiagrande ; estas al mi cia amo. ....
Ho, permesu dum ripozo ; dekstraflanken kapon meti; igu min per tia pozo pri ĝistomba amo kredi, ; kiu flagros eĉ en flamo". ....

'15 "Via peto, aĥ amata, ; min timigas... Eĉ mi tremas. ; Eble en ĝi sorto fata; por nin plage puni venas ; el la mondo de l' spiritoj". ....
Mvajnun tamen dube, triste, ; vorte, kise lin persvadis ; ĝis – ve! Nandar nereziste ; al ŝi cedis, dum ŝi flatis... ; Eĥis nun la kisoj, ridoj. ....

,&4:

'16 Mateniĝis... Sur la bordo ; lin Pluvnubo jam atendis, ; por kutima transenporto; la buŝegon disetendis, ; estis preta tuj eknagi. ....
Princo Nandar do ekuŝis ; kiel ĉiam tre komforte; tiu servo lin kortuŝis, ; tial dankis li plurvorte ; kaj komencis revojaĝi. ....

'17 Sorĉa fort' de l' vort' konsila ; tuj efikis nun dum naĝo, ; ĉar en kapo krokodila ; nebukiĝis ĉiu saĝo... ; Kaj ĝi naĝis sinforgese. .... Pasis horoj, eĉ la suno ; ĝis zenito suprenvenis; kia fato, plaga puno!, ; princo Nandar drone svenis, ; eĉ li mortis jam vojmeze. ....

'18 Ve, Pluvnubo ekmemoris ; pri la ŝarĝo, sia kara, ; kiam bordon jam esploris ; la taĉmento soldatara, ; inter ili mem la reĝo. .... Nun Pluvnubo juĝprovoke ; ĉion plore do rakontis ; kaj sincere mortovoke ; pri kulpego sia hontis ; "Juste trafu min la leĝo!" .....

'19 "Vian mastron, mian filon ; ĉiam servis ci fidele, ; do larmantan krokodilon ; puni estas jam sencele" ; tion reĝo triste diris. .... "Naĝu transen do denove ; al princino, bela Mvajnun, ; diru: Nandar mortis, ho ve, ; por li ne plu brilos sun'!..." ; Kaj Pluvnubo transeniris... ..

'20 La mesaĝo pri la morto ; spiron mem de Mvajnun rabis ; kaj terura dolorforto ; ŝian koron fende frapis, ; kaj ŝi falis tuj mortinta. ....
Al du landoj la flugilojn ; tiel sternis Mortanĝelo ; kaj tremigis multajn milojn ; superstiĉo pri kruelo ; de l' transtera forto blinda. ....

,&5:

'21 Postan tagon en du landoj ; du ŝtiparoj flagre flamis ; kaj cindriĝis geamantoj, ; kiuj revis, kiuj amis ; enmortombro de la Fato. ....
Dum la morno de l' cerebro ; fumostrioj suprenstrebis, ; alĝangalo en funebro ; ventportata kanto ŝvebis... ; En ĝi ploris la kompatato. ....

'22 Du fumstrioj milde, mole, ; alte en la ĉielbluo ; jen kuniĝis – ĉu konsole? – ; por postmorta ama duo ; de senkorpaj geamantoj...
..... Poste, kiel rido ĝoja, ; tiu fumo por rimarko ; transformiĝis – strio voja ; sepkolora ĉielarko ; super du plorantaj landoj. ....)